

mundo possidens. relinque
re omnia non ualeat. Illi ue
ro iam dictū ē. terrena relin
quere. ut nihil in hoc mundo
cupiat habere. Sed tamen
adhuc uocis auctoritatē con
tra peccantes quosq; non p̄su
mit exercere. Et qui ideo plus loq
libere debuit. quia iam non
habet unde in hoc mundo te
neatur; loqui contra alios
libere recusat. ne ipse uitae suae
quicquid p̄dat. Isti uirtus p̄
phetiae datae. multa iam quae
uentura sunt p̄uidet. sed tam
p̄sentis p̄ximi egritudine con
spiciens. atq; compatiens n̄ ualeat
curare. Illi data ē curationis
gratia. atq; a corpore p̄ximi
molestia quae in p̄senti ē ora
tionib; repellit. sed tam seipsum
paulo post sequatur ignorat.
Mira itaq; dispensatione om̄ps
d̄s. sic in electis suis sua dona di
spensat. ut isti d̄et quod illi de
negat. & alteri maius qd̄ alte
ri minus tribuat; Quatenus
dū iste habere illū conspicit.
qd̄ ipse non habet. uel ille hunc
maius accepisse considerat.

qd̄ sibi minus adesse pensat.
Donadi alter in altero. idē uicis
sim omnes admirant. atq; alter
alteri ex hac ipsa admiratione
humiliant. & quē uidet habe
re quod non habet. eū diuino
iudicio sibi p̄latū putat; Nisi
ergo suis uicissim se animalia
feriunt. cum sanctae mentes al
ternis se uirtutibus tangunt.
& tangendo excitant. & excitata
ad p̄fectū uolant; Videamus pau
lum. quomodo ap̄lō tactus alis
atq; ad poenitentia excitatus
fuerat. qui mala p̄teritae p̄secu
tionis suae. & ap̄lō innocentē
uitā considerans. dicebat. Ego
enī sum minimus ap̄lō. qui
non sum dignus uocari ap̄l̄.
quia p̄secutus sum eccl̄am d̄i.
Considerauit quippe aposto
lorū innocentiam. et p̄p̄t
p̄cedentē maliciam. uilis in
eius oculis facta ē. omnis quā
exhibebat inaccēta sollicitu
do sua. et quā multos. ex acce
pto intellectu p̄cederet n̄ at
tendit. quia illorū innocen
tiam pensans. p̄secutore ali
quando fuisse se doluit. Sed

167

sua uirtute non ualeat homo.

Recte nunc dicitur. Manus enim dñi
erat ^{mea} confortans me. Manus enim
dñi in sacro eloquio. aliquando
& iā unigenitus filius appellat.
quia omnia p̄ ipsū facta sunt.
& de cuius ostensione p̄ moysen
pater omnipotens loquitur di
cens. Tollam in caelū manū meā.

Haec manus ^{quae} electorū suorū corda
confortat. discipulis dicebat.
Sine me nihil potestis facere. In
omni ergo qđ cogitamus semp̄
orandum ē. ut & ipso aspirante
cogitemus. & ipso adiuuante
faciamus. qui uiuit & r. cū
patre in unitate. s. s. d. per
o. s. s. amen.

EXPLICIT OMELIA. X.

INCIPIT UNDECIMA.

INTER CAETERA PROPHE
tiae miracula. hoc quoq; mi
randū habent libri prophetarū.
quod sicut in eis uerbis res. ita
non numquam uerba rebus ex
ponuntur. Ut eorū non solū dicta
sed & iā gestae res. prophetiae
sint. Unde nunc dicitur. Veni
ad transmigrationē ad aceruū
nouarū frugum. ad eos qui ha

bitabant iuxta fluuiū chobar.
Cum causa exigeret. ut indicare de
buisset. quia ad transmigrationē
ueniret. quae dicendi necessitas fu
it. ut p̄ fruges locū quoq; exprime
ret dicens. Ad aceruū nouarū frugū.
nisi quod sepe res & loca causae signan
tur. Multi quoq; ezechiele p̄phe
tante iam captiuitatis anni de
fluxerant. atq; ex his qui in ca
ptiuitatē ducti fuerant. plures
iam in morte carnis obierant.
ad quorū filios loqui propheta
ueniebat. Unde & ei superius
dicitur. Fili hominis. mitto ego
te ad filios isrl̄. ad gentes apostha
trices. quae recesserunt a me.
Patres eorū p̄uaricati sunt pa
ctū meū usq; ad diē hanc. &
filii dura ceruice & indomabili
corde sunt. ad quos ego mitto
te. Ex quibus quia multi fue
rant credituri. atq; p̄ boedi
entiā ad fertilitatē boni operis
puenturi. aceruus frugū uocan
tur quia enī bonae animae fru
ges appellantur dī. p̄pheta ali
us testatur dicens. Scī isrl̄ dñō
primitiae frugū eius. Fruges
& enī dñi & iā conuersae ad fi

175